Ч. 202. Пятниця 24 (11) вересня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за злоеженем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Краєвий буджет на 1910 рік.

Видатки прелімінує краєвий виділ на 1910 рік в сумі 57,976,346 кор., а приходи в сумі 44,498.689 корон (при задержаню тої самої стопи додатків).

Отже з порівнаня показуєть ся непокритий недобір в сумі 13,480.666 корон.

В порівнаню з 1909. роком прелімінар буджету на 1910 р. викавує видатки висші о 4,430.661 кор., отже непокритий недобір висший сего року о 2,509.607 корон.

В прелімінар приходів вставлено суму 6,700.000 корон, як участь краю в державнім податку від спіритусу і в особистих безпосередних податках. Краєвий виділ гадає, що без огляду на те, який оборот візьме санация краєвих фінансів та коли вона кінчаєть ся успіхом, не відкаже коронним краям в 1910 р. сих приходів, які они мали многі літа із згаданих жерел і постараєть ся о те, аби й на дальше запевнити їх краям, не роблячи рівночасно перерви у збираню сих приходів. Бо після обовязуючих законів кінчить ся участь країв в спіритусовім і особисто-доходовім податку з днем 31. грудня с. р.

Коли би краєвий виділ не був вставив сеї квоти 6,700.000 корон до прелімінаря на 1910. рік, то недобір виносив би 20,180.666 корон.

У звіті зазначив Краєвий виділ, що на основі соймових рішень покривано в д. 1906 р. щорічні буджетові недобори короткореченцевими позичками, котрі затягнено в пропінацийнім фонді. Сї позички по 1909 рік включно виносять 22,083.182 корон. Сими позичками вичерпано весь свобідний капітал, яким може диспонувати з кінцем 1910 р. пропінацийний фонд. В сім фонді остає ще лише тільки, кілько треба на амортизацию й опроцентоване решти несплаченого ще з кінцем 1910 р. пропінацийного довгу.

Недобір на 1910 р. в сумі 13,480.666 корон мусить ся отже покрити иншим шляхом. Краєвий виділ зазначує у своїм звіті, що занимав все те становище, що нормальні видатки слід безумовно покривати лише нормальними приходами. Вважаючи одначе 1910 рік за перехідний, а тимсамим за виїмковий, краєвий виділ відступає від сего принципу і числячи ся з условинами, в яких находить ся сего року краєвий фонд, дораджує соймови покрити сей недобір емісийною позичкою в 4-процентових облїґациях краєвого довгу, котрі мають ся сплатити найдальше за 50 літ.

Краєвий виділ, пропонуючи затягнути емісийну позичку, мав надію, що правительство скоро переведе санацию краєвих фінансів, а відтак, що в 1911 р. мати-ме край нове жерело приходів з шинкарских оплат і збільшеної оплати від пива. Прихід з сего жерела винесе netto 11,180.000 корон.

Коли так перебудеть ся 1910 рік з помочию пропонованої позички, то по думці краєвого виділу найдеть ся краєвий фонд в положеню о стільки користнійшім, що не лише збереже рівновагу між видатками а приходами, але мати-ме ще надвишку.

Краєвий виділ приймає, що в 1911 р. зріст буджету винесе 3,600.000 корон і на основі сего обчислює, що недобір винесе 17,080.000 корон. На покрите сего недобору служити ме прихід з шинкарских оплат в сумі 11,180.000 корон і прихід з жерел доступних краєви ізза санациї в сумі бодай такій високій, як її визначив правительственний проект, т. є. 9,150.000 корон або разом 20,330.000 корон. В такім случаю був би покритий цілий недобір й остала би поважна надвишка.

В 1912 р. повстане натомість знова недобір в сумі до 350.000 корон ізза піднесеня дорогових видатків о міліон корон з нагоди укра евленя повітових і громадских доріг.

Тому по думці краєвого виділу галицка репрезентация в державній раді повинна стре-

---

4)

Дитина.

З німецкого — А. Г. Ґрефе.

(Дальше).

На короткий час перед пятою годиною станув однокінний критий фіякер перед урядом почтовим, а у возі сиділи Кей і Едита. Ся послідна заслонила собі була лице густою чорною воалькою, так, що ледви можна було черти её лиця розпізнати.

— Едито — відозвав ся старий панок ніжно — може тобі якось маркотно? Але ти мені давнійшими часами вже нераз послужила, в неоднім мені помогла. Памятай моя люба на Олену і её дитину! Будь розумна і берись живо до діла.

Молода дівчина зіскочила з воза і стала через хвильку похожати то сюди то туди, мов би на когось ждала. Вже добре змеркало ся, а улицями наповненими мракою був острий вітер. На дворі було лиш мало людий, та й тим було чогось дуже пильно, так дуже гнали одні наперідь других. Тут і там оглянув ся хтось за струнною темною постатию; але житє великого міста поступало довкола скорою ходою наперед, пориваючи за собою і поодиноких людий.

Слуга в темній ліберії, що вийшов тепер скоро з поза угла, подивив ся також хвилинку за тою дамою. А она вже добачила его і пустилась зараз за ним сходами на гору. Видко, що ішла туди, куди й він, до того самого відділу з листами, що мають бути полишені на почті, лиш она приступила о один крок скорше до віконця.

— Чи есть який лист під знаком „Ада?" — спитала она живо.

Панна з почти засьміяла ся. Она знала, які то бувають заклопотані молоді дами, котрі тут так часто відбирають свої любовні листи.

— „О. Д" — відозвав ся слуга коло неї у віконце.

Едита глянула зпід воальки на него. Був то великий, дуже худий мужчина з темним вусом і близною впоперек чола. Єму, видко, було дуже пильно, бо він повторив ще раз, а тепер вже напираючи: Прошу пані, знак „О. Д."!

— Ось маєте.

Урядничка видала єму листи, а відтак зачала шукати за другими.

— Ада — Ада? Ні, нема такого листу, моя панно, на жаль —

Нараз замовкла она здивована, бо панна, що стояла коло віконця, вже десь нараз була щезла.

Якраз, коли ще слуга ховав листи, замкнулись двері за нею.

Чоловік той кілька хвиль задержав ся, а відтак і він вийшов. На долині, на улици оглянув ся він обачно. Дама в чорнім одіню десь була щезла. І слід пропав був за нею.

Він підніс ковнір до гори і ішов дальше, спустивши голову в долину. Не оглядав ся ані на право ані на ліво, та вминав улиці, де був більший рух. Тому й не добачив, що за ним їхала однокінка. Впрочім ледви чи той віз був би єму впав в очи. Зелені заслони у віконцях були спущені, а візник на кізлі також мов би заснув і віз їхав цілком поволи мов би порожний.

Аж далеко за містом слуга станув недалеко якогось малого краму. Він оглянув ся осторожно і виймив свій годинник.

В сій хвили висунула ся з поза угла якась постать в широкій накитці і перейшла поволи попри того чоловіка. Той мав руку в кишени від сурдута і виймив з неї щось білого блискучого. За хвильку опісля тота женщина минула его а той чоловік завернув борзо.

Однокінка стояла хвилинку в глубокій тіни якогось муру. Показала ся сива голова і дало ся почути якесь шептане. Відтак рушив він знов з місця і скорим бігом здогонив женщину, котра вільним кроком поступала наперед.

— — — — — — — — — — — —

Було около полудня слідуючого дня, коли якийсь порядно але скромно убраний старший пан і молода красна дівчина станули перед якимсь старим домом в одній з послідних улиць Відня і уважно читали карточку завішену на брамі.

— То се той дім — сказав Ернест Кей рішучо — то дім, в котрім має мешкати Мария Дитрих. Улиця і число дому тоті самі, які записані в поліциї. Ходім же, Едито! Той дім

міти до сего, щоби жерела приходів, які мае вітворити краєвим скарбам намірена санация, були можливо елястичні, щоби ішли в міру із нормальним зростом видатків. А обовязком краєвого виділу і сойму буде — говорить ся у звіті — кермувати ся при преліміновавю видатків осторожностию, з уваги на те, що краєвий додаток виносить вже нині 72 прц., а при особистих додатках 78 прц.

Краєвий виділ зазначує вкінци, що колиб краєвий фонд таки не мав більше приходів в 1911 р. як в 1910, окрім приходу з шинкарских оплат в сумі 11,180.000 корон, через що прелімінар буджету на 1911 р. виказав би значну надвишку видатків. Краєвий виділ з уваги на свою одвічальність не міг би тоді поставити внесеня на покрите сего недобору емісийною позичкою а поставив би внесене на підвисшене стопи краєвого додатку, відповідно до потреби. Краєвий виділ не міг би приняти одвічальности за фінансову будучість краю, коли би щорічні нормальні буджетові адміністрацийні недобори мали бути покривані і на дальше емісийними позичками.

Прелімінар буджету на 1910 рік предста вляеть ся після сумария краевого виділу з по одиноких рубриках (в порівнаню з минувшим роком + або —) ось так:

Видатки в р. 1910.

I. Репрезентация краю		167.000 K
II. Управа 2,239.233 більше як в р. 1909 о		294 524 „
III. Санітарні справи 6,349.695	+	270.760 „
IV. Добродійність 114.395 K	—	5.987 „
V. Просьвіта і штука 23,720.903	+	1,834.714 „
VI. Історичні памятки 324.836	—	15.700 „
VII. Безпеченьство публичне і кватир 1,053.427	—	1.018 „
VIII. Комунікациї 5,120.027	—	141.059 „
IX. Будови водні і меліорациї 9,423.621	+	2.479.085 „
X. Рільництво 2,855.261	—	817.680 „
XI. Гірництво 249.039	—	56.380 „
XII. Промисл і ремісло 1,644.448	+	179.815 „
XIII. Краєві довги 8,878 886	+	354.340 „
XIV. Платні емеритів 337.305	+	13.107 „
XV. Консумцийні оплати 33.000	+	19.500 „
XVI. Всякі 468.270	+	22 640 „
Сума видатків		57,979.346 K

Приходи в 1910 р.

I. Репрезентация краю		50 K
II. Управа 357.908	+	65.368 „
III. Санітарні справи 2,377.116	+	8 285 „
IV. Добродійність		— „
V. Просьвіта і штука 4,068.080	+	73.713 „
VI. Історичні памятники		100.550 „
VII. Безпечевьство публичне і кошти кватир 432.036	+	3.204 „
VIII. Комунікациї 663.840	—	63.802 „
IX Будови водні і меліорациї 6.027.700	+	1,455 235 „
X. Рільництво 992 849	—	893 224 „
XI. Гірництво 223.250	—	58 625 „
XII. Промисл і ремісло 545.594	+	79.125 „
XIII. Краєві довги 115.160	+	41.920 „
XIV. Емер. платні 50.000	+	10.000 „
XV. Консумц. оплати 7,952 500	+	220.500 „
XVI. Всякі 1,602.500	+	385.000 „
XVII. Додат. до под. 18,989.547	+	595.355 „
Сума приходів		57,979.346 K

З порівнаня приходів з видатками показуеть ся на р. 1910 недобір, як виказано висше, в сумі 13,480.666 корон, се б то о 2,508.607 K більше як попередного року.

Новинки.

Львів, дня 23-го вересня 1909.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс санітарного асистента дра Рудольфа Кулаковского зі Львова до Косова.

— **В справі шинкарских концесий** оповіщено такий офіцияльний комунікат: До п. Намістника зголошували ся послідними часами депутациї з ріжних кругів, інтересованих в справі уділеня шинкарских концесий, котрі мають війти в жите з днем 1 серпня 1911 р. по вигасненю права пропінациї. Приймаючи ті депутациї, п. Намістник заявив кождій з них, що здає собі зовсім справу зі значіня, яке уділене шинкарских концесий мае для наших економічних і суспільних відносин, і що поручив уже перевести основні студиї в тій справі. Доки ті студиї не будуть переведені, п. Намістник мусить здержати ся від висказаня своєї опінії в якім-небудь напрямі і не може відповідати на ріжні подрібні питаня, з котрими звертають ся до него інтересовані. Може лише запевнити, що річ буде переведена строго на підставі обовязуючого закона і по докладним обмиркованю всіх обставин, котрі тут входять в гру. Пан Намістник хоче, щоби шинкарскі концесиї були розділені в першій половині 1910 року.

† **Антін Писарский,** урядник адміністрациї Gazet-и Lwowsk-ої, відзначений золотим хрестом заслуги, помер вчера рано у Львові в 73 ім році житя. Покійний, що звиж 50 літ займав то становище в згаданій часописи, визначав ся рідкою трудолюбивостию, честнотою характеру і великою простотою, задля чого тішив ся загальним поважанем і симпатиею. Був великим любителем співу і до кінця житя належав до львівского тов. музичного. В. е. п.!

— **Надзвичайні загальні збори** краевого. рільничого Тов. господарского „Сільский Господар“ відбудуть ся дня 23 вересня о годині 2 по полудни в Стрию в сали магістрату з слідуючим порядком дневним: 1) Сьвяточне отворене зборів президиею. 2) Реферат посла дра Евг. Олесницкого. — Загальна програма діяльности „Сільского Господаря“. 3) Реферат посла о. Стефана Онишкевича. — Специяльна програма діяльности Головного Виділу і філій та кружків. — 4) Вибір нового виділу. — 5) Іменоване почетних членів. — 6) Внесеня і інтерпеляциї.

— **Смерть під колесами поїзду.** Тягаровий поїзд ч. 1761 переїхав в ночи з понеділка на второк на зелізничім шляху між Львовом а Стриєм селянина в Білогорщи, Йосифа Шпалю, котрий погиб на місци. Здогадують ся, що Шпаля кинув ся сам під колеса поїзду.

— **Убийство.** В селі Красові, львівского повіта, убив онодги в часі суперечки тамошний селянин Пилип Вовк свого сина Юрка, ударивши его косою по голові. Убийника арештувала жандармерия.

— **Др. Кук** приїхав онодги на пароходї Grande République до Брукліна в Америці, де принято его з одушевленем. Місто сьвяточно удекоровано. Кук заявив, що незабаром віддасть науковому сьвітови до осуду всі свої спостереженя з подорожи до бігуна.

— **Великаньский соняшник.** П. М. Ляховичева з Заліщик прислала комітетови Тов. господарского у Львові в дарунку величавий і незвичайний оказ сонїшника, виплеканий в еї огороді. Округ цьвіту того великана виносить 1 метер 30 цм. і числить 6100 зрілих зерен. Вага его виносить 3 клг. а висота цілої ростини виносила 3 метри 58 цм. Як ті числа вказують, надісланий оказ соняшника можна зачислити до дуже рідких

в городі, що тепер до винайменя, то певно їх теперішне помешкане. Уважайте, Едито! Ані слова, яке би нас могло зрадити. Тепер треба розумно ділати, як той мисливий, що підходить дичину.

Від минувшого вечера настала була велика зміна в поступованю старого пана. Дивний спосіб, в який листи полишені на почті, переношено дальше, лиш потвердив его здогад, що розходить ся о якесь ошукваньство або о якийсь инший злочин. Тай Едита набрала вже була потрохи переконаня, та зачала вже була інтересувати ся сею справою.

В кілька хвиль опісля під проводом сторожих станули они перед якимсь малим, занедбано виглядаючим будинком, що стояв серед дуже здичілого огорода. Коли задзвонили, отворила їм двері якась молода з симпатичним лицем жінка.

— Ми би хотіли побачити помешкане — сказав Кей, поздоровлюючи чемно і вже таки зайшов до середини. — Видиш, які великі сїни, а який красний вид на город!

Так балакаючи ішли они за тою жінкою і зайшли до великої, вже на пів порожної комнати.

— Ах, тут вже пакують ся! — сказала Едита, показуючи на стоячі довкола скрині і коробки. — То ви, пані, випроваджуєте ся ще перед реченцем?

— Та ніби щось так здає ся — відповіла тота жінка виминаючо.

На то відозвала ся сторожиха, котра доси лиш захвалювала помешкане: Ви бо, пані Дитрихова, повинні таки конче виїхати десь на сьвіжий воздух. Мій Боже, як ви виглядаете, відколи ваш чоловік виїхав з маленьким Фрицом. А він куди поїхав? До маєтности на Угорщині, що належить до вашого шваґра? Ну, то добре, там малий бодай прийде до сил а він такий був любенький.

— Дуже любий — сказала на то пані Дитрихова дуже слабим голосом.

— Ви бо не беріть собі то так дуже до серця — розважала єї сторожиха — вічно преці не будете розлучені! А доки ще тут зістанете?

— Не знаю — відповіла Дитрихова і якось дивно споглянула перед себе. — Я гадаю, що лиш ще кілька днів. Треба ще неодно впорядкувати — попакувати — —

Сторожиха споглядала добродушно на неї. — Ну, так, то видко по вас, як ви ще зворушені. Бо треба вам знати, мої паньство, — говорила она, звернувшись до незнакомих — що ся бідна пані перебула недавно тому богато клопотів. П. Дитрих, бачите, був вже більше як рік в Америці у свого брата, а тепер приїхали они всї сюди, і наш пан і его брат і его красна молода жіночка та й мале хлопятко. А то був еї синок?

— Ні — відповіла Дитрихова майже неохотно. — То була дитина по третім браті, котрий помер, кругле сиротятко, бо й матір его також померла ще давнійше.

— А щож стало ся з дитиною? — спитав старий Кей, дрожачим голосом і мало що вже не зрадив ся. Але сторожиха зараз всіх заговорила, розповідаючи дальше.

— Подумайте собі, дитина приїхала вже нездорова, а паньство не заїхали до готелю лиш тут мешкали. Я їх, що правда, не виділа, але я інтересувала ся ними, бо то, подумайте собі, люди з Америки! Отже — що то я хотіла казати — дитина до двох днів померла!

— Таки тут померла? — спитав старий панок і сів собі на крісло а відтак кілька разів обтер собі піт з чола.

— Ну, так, — померла! Лікаря, що спершу лічив малого Фрица, не кликали, бо той пан з Америки привів якогось славного доктора, специялїста. А з тим годі було що поговорити. Инший доктор був би мені сказав, що було дитині. На що помер малий по правді?

— На запалене легких — відповіла Дитрихова, відвернена лицем.

— Отже видите — говорила сторожиха дальше, ведучи чужинців до другої комнати. — Той пан з Америки завіз помершу дитину ще того самого вечера до трупарні а наш пан і наша пані з малим Фрицом відвела тоту паню з Америки до готелю. Мале хлопятко спало і его так були позавивали, що я вже й не могла его видіти.

(Дальше буде).

а свої великаньскі розміри завдячує він імовірно добрій огородовій культурі і спріяючим кліматичним условіям тамошної околиці.

— **Тов. „Просьвіта“ у Львові** звертає увагу громадам відвідуючим хліборобску виставу в Стрию, що товариство урядило продажу своїх книжок на виставі. Між иншими продає ся там уже новий, дуже добірний змістом та прикрашений численними ілюстрациями календар „Просьвіти“ на рік 1910. — Календар сей мимо своєї обемистости коштує всего 1 корону і є призначений до масового ширеня. З огляду на великий кошт накладу просить ся всїх, навіть і членів товариства, щоби зволили по так низькій цїнї календар сей купувати, щоби хоч частинно кошта накладу повернули ся. Головно члени з інтелїґенциї повинні почувати ся до сего обовязку і купувати календар, щоби тим уможливити розширенє его між нашим селяньством. котрі платять лиш звичайні вкладки, а від котрих годї вимагати якої надплати. — Ся надвишка, о яку просить товариство є не велика і для кождого члена інтелїґентного з осібна зовсїм не утяжлива, а уможливить товариству і на будуче постійне уліпшенє видавництв.

— **На памятник Шевченка в Київі** вплинуло до каси полтавскої земскої управи до кінця серпня 20 429 рублїв 88 коп. — Житомирска міська дума (рада) радила дня 15 с. м. над своєю участию в будові памятника Шевченка, але не рішила нїчого, бо радні не могли порозуміти ся що до квоти, яку слїдувало б жертвувати (проектовано від 25—200 рублїв). — Подільска духовна консистория повідомила київский комітет, що епископ Серафин позволив „Подолії“ надрукувати комітетску відозву а також позволив запросити сьвящеників подільскої епархії до спів участи в збираню жертв на памятник Шевченка.

— **Репертуар руского театру в Тернополи.** Саля „Міщаньского Брацтва“. Початок о 8 годині вечером. Білети продає „Народна Торговля“.

В суботу, дня 25 с. м. „Жидівка“, опера в 5 дїях Галевія.

— **Віче шинкарів** відбуло ся ві второк у Львові в справі шинкарских концесий по вигасненю пропінацийного права. З'їхало ся звиш 1.000 реставраторів і шинкарів з цїлого краю. Віче отворив предсідатель п. Янович, справу реферував п. Форстиґ, а відтак ухвалено резолюциї з візванем послів до інтервенциї в центральних властях для управильненя справи видаваня шинкарских концесий з домаганем, щоби всї шинкарі, котрі від 1. січня 1908 роблять в тім званю, одержали шинкарску концесию; з протестом против надаваня концесий громадам, торговельним товариствам, броварам або теперішним пропінаторам; з домаганем, щоби видане концесий розпочато вже від 1. січня 1910 З тими резолюциями удала ся численна депутация до п. Намістника др. Бобржиньского, котрий заявив, що прикаже видавати концесиї в першій половині 1910 р. По полудни віче радило дальше і ухвалено: домагати ся від правительства, щоби закладано шинкарскі школи для помічників свого званя та домагано ся на будуче доказу кваліфікацийного від тих, котрі хотять виконувати шинкарскі званя; запротестувати против задуманого змонополізованя правительством виробу сірничок, і підвисшеня податку від спірітусу. Вкінци удала ся депутация до краєвого маршалка, котрий почумив їй відповідні приреченя.

— **Крадїж в парцеляцийнім банку у Львові.** Перед трибуналом присяжних судиї відбула ся оноді карна розправа против Григория Гуля, помічника возьного в банку парцеляцийнім, обжалуваного о крадїж 2.600 корон на шкоду банку та против служниці Кароліни Татарковскої, его любки, обжалуваної о участь в тій крадежи. Гуль скористав з того, що відносив і надавав на почтї почтові посилки банку, та присвоїв собі дня 18 червня с. р. 2600 корон, котрі мав надати до Г. Старого в Тарнобжеґу, а дня 25 червня предложив дві сфалшовані почтові посьвідки на доказ мнимого надания гроший. Дирекция банку викрила крадїж, коли дістала від Г. Старого повідомлене, що гроший не дістав. Гуль, переслуханий в тій справі, говорив, що квоту 600 корон згубив, а квоту 2000 корон викинув з паперами на улицю. З огляду на сю неправдоподібну оборону Гуля увязнено і так само его любку Татарковску, котрій він в короткім часї накупив богато дарунків, як дорогоцїнности, сукнї і меблї. По переведеній розправі трибунал видав вирок, котрим засудив Григория Гуля на 5 лїт тяжкої вязниці а Татарковску увільнив від вини та кари.

Телеґрами.

Будапешт 23 вересня. На вчерашній радї міністрів, в котрій взяли участь всї члени кабінету, ухвалено вручити цїсареви димісию цїлого кабінету. Векерле має рівночасно — як заявив дневникарям — просити цїсаря о зарядженє, аби нове правительство могло уконституовати ся ще перед 28 с. м., т. є. перед тим, заки збере ся сойм.

Будапешт 23 вересня. Кошут скликав на понедїлок сторонництво независимости.

Берлин 23 вересня. Тутешні часописи доносять з Атен, що офіцирский корпус постановив одноголосно не допустити до повороту наслїдника простола, доки не буде переведена реформа армії і маринарки. Ту ухвалу подано до відомости більшости палати і короля.

Рим 23 вересня. Часописи доносять, що нїмецкий канцлер Бетман-Гольвеґ відвідає сими днями Тіттоніого.

Реджо ді Калябрія 23 вересня. Вчера рано відчуто тут сильне землетрясенє. Кілька домів завалило ся. Населенє в переполосї покидає бараки.

Будапешт 23 вересня. В полїтичних кругах говорять, що б. міністер скарбу Люкач виїхав вчера автомобілем до Відня. Юшт приїздить в пятницю до Будапешту і скликує сейчас конференцию своїх сторонників.

Цїна збіжа у Львові.

дня 21 вересня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·50	до	12·80
Жито	9·20	до	9·40
Овес	7·—	до	7·30
Ячмінь пашний	7·—	до	7·50
Ячмінь броварний	7·50	до	8·50
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	—·—	до	—·—
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	—·—	до	—·—
Конюшина біла	—·—	до	—·—
Конюшина шведска	—·—	до	—·—
Тимотка	—·—	до	—·—

Курс львівский.

Дня 23-го вересня 1909.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	625·—	635·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	402·—	412·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	557·—	565·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	410·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109·70	110·40
Банку гіпот 4½%	99·10	99·80
4½% листи застав. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв.	94·80	95·50
Листи застав. Тов. кред. 4%	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	94·10	94·80
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·40	98·10
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·50	94·20
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	94·30	95·—
„ м. Львова 4% по 200 кор	93·30	94·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	116·—	122·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденский)	57·—	61·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденский)	35·25	39·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденский)	67·—	73·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденский)	22·10	24·10
Joszif 4 кор. (Курс віденский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·40
Рубель паперовий	2·55	2·56
100 марок нїмецких	117·40	117·60
Доляр американьский	4·80	5·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

І. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Звірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелі чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

ІІ. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. І. і ІІ. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. І. і ІІ. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. ІІ. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. і ІІ. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове виданє бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. І. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. ІІ. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Генін: Крізь пустині Азиї, ч. ІІІ. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К. опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

ІІІ. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене виданє по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене виданє, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. виданє) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинці і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове виданє, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова Чайка, Коза-Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-україньского письменства від XI.—XVIII. століття, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете виданє, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с, опр. 60 с.
О. Кониский: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвітів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилі, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлійскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капці, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Гумфрі (з анґлійского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глібів: Байки, бр. 10 с.
Істория куска хліба (з францускаго), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К, опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Гулівера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з францускаго, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка".
„Дзвінок", брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок" „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японські казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Нагопада. (Телефона ч. 527).